

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Secvndvs Cavillvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

SECUNDVS CAVILLVS.

QUID n̄ creditur Petro apostolorū primati, qui e
 Roma epistolā, quā Catholicā dicunt, scribens, se Romæ
 fuisse proprijs exprimit verbis: Salutat vos inquit eccle
 sia, quæ est in Babylone collecta. Quantū piaculū dissen
 tire a Hieronymo, & Lyrano, quorū neuter Romam per
 hanc Babylonem non interpretatur, Hieronym⁹ in libro
 virorum illustrium, Lyranus autem hæc verba Petri ex
 planans, dicit enim vterq; Romā figuratiter nomine Ba
 bylonis designari.

RESPONSIO.

Duplicē esse Babylonē a Cosmographis didicimus,
 Vnā in Assyriā, quā Babylo sapientissimus Medi fili⁹ cō
 didit, vel (si Herodoto credim⁹) Semiramis. Alteram quæ
 Aegyptiaca dicitur, nō procul ab Aegypto distās, de qua
 meminerūt Stephanus, Strabo, & Ptolomæus. Et recens
 tiorū Ludouicus Cælius in antiquitatib⁹, & Raphael Vo
 laterranus in sua Geographiā, & quidā alijs. Strabo tamē
 plus in Arabiā, quā prouincijs Aegypti hāc esse sitam ob
 tendit, vnde Arabū lingua, Chayrum illā vocant, q̄ vox
 nō aliud eis designat, quā si Babylonē nostrates dixerint.
 Et sic persuasissimū est Petrū ex hac Babylone, vel, si quem
 Arabū oblectat dictio, Chayro epistolā suā scripsisse, qui
 in Iudæa, & cōterminis vndiq; circum & circa regionib⁹
 Christi nomen diuulgabat, Iudæa at vt Hieronym⁹ vult,
 confinem sibi habet vtrancq; Arabiā, hoc est & Arabiā
 petreā & Arabiā desertā. Ab oriente em̄ habet Arabiā
 petream, & iuxta hanc ad meridiem tangit Arabiā
 desertam. Et apostolus hoc testatur quocq; dicens, Syna
 mons est in Arabiā, quæ cōiuncta est ei, quæ nunc dicitur
 Hierusalem. Quas ob res in eis collimitaneis Hierosoly
 mæ prouincijs Petrū predicasse Christū, & ex Chayro ad
 dispersos e Ponto, Galatiā, Cappadocia, Asia, Bithynia
 Christi fideles epistolā scripsisse, hoc iā quis neget? Atq;
 eo modo v̄ba Petri, salutat vos ecclesia, quæ est in Babe
 lone collecta, intelligenda sunt. At sinamus præterea su

is figuris ludere Lyranū. Quia sicut, inquit, Babylon fuit
cituitas maxima, & idolatriæ dedita, sicut patet in Dani
ele, Sic Roma postea fuit ex simili opere. Sed quid de ea
Babylone, cuius mentio apud Danielē agitur. De^o p^o Hie
remiā loquit^r dicēs. Egredimini de medio Babylonis pp^{le}
meus, vt saluet vnusquisq^{ue} animā suā ab ira furoris domi
ni. Sed nunq^{uam} etiā eodē tropo cæteras noui testamēti scri
pturas patietur interpretari Lyranus? quod certe necesse
est. Quid de hac Babylone hoc est Roma purpurata, &
versuta (vt Hieronymi vtar verbo) meretrice Ioannes in
Apocalypsi loquatur, simul audiat. Cecidit cecidit Baby
lon magna, & facta est habitatio demonior^{um}, & custodia
omnis spūs immundi, & custodia oīs volucris immundæ,
& odibilis, quia de vino iræ fornicationis eius biberunt
omnes gentes, & reges terræ cū illa fornicati sunt, Et mer
catores terræ, de v^{er}tute delitiarum eius diuites facti sunt.
Mercatores hic nominat, de quibus loquitur Petr^{us}. Erūt
in vobis magistri mendaces, qui in auaritia fictis v^{er}bis de
vobis negotiabunt. Post hæc Ioannes, Et audiui aliā vo
cem dicentē, Exite de illa popule me^{us}, & ne participes si
tis delictor^{um} eius, & de plagis eor^{um} ne accipiat, qm̄ perue
nerunt peccata ei^{us} vsq^{ue} ad cælū, & recordatus est dñs iniq
tatū eius. Ecce quid eis sua figurata afferat interpretatio,
vt oibus scilicet a Romana Curia impune liceat deficere.
Ecquid ergo nos culpamur Boemi? O vtinā oēs pari mo
do ab hac, nostro ducti exemplo, deficerent Babylone, q̄
fortasse a sua impietate respisceret citius. O vere typum
gessit Romanæ Curia^e occidentalis Babylonis, illa nō mo
do prophetica, sed etiā gētiliū literis damnata Babylon,
cui indultū, ac licitū fuerat (vt Plutarchi repetā v^{er}ba) psal
lere, scorta alere, cauponæ indulgere, sinuosis tunicis ami
ciri, pudicitia^m prostituere. An nō æquat medo, imo etiam
superat Roma verissima Babylon ista oia? Nonne & cor
poris & rerū sacrarū castitatē impudentius prostituuit, quā
vel illic munditiē corpis impudentissima^m foemina^m? Apud
illas em̄ quæ ex fædo coitu prouenerat, Veneri sacra fuit
stipes, hic quod rerū sacratissima^m affert p^{ro}stitutio, Chris

to acceptum ferri dicitur. Sed ne hoc loci in Babylonem
Romanensem pluribus inuehā, aliq̄tis per me cohibebo,
nam hæc alias pertinent.

RESPONSIO.

Quod tanto verborū ambitu conatur aduersari⁹, per
stringā paucis. Nō fuisse Romæ scriptā priorem illā
epistolā Petri, neq; p̄ Babylonē illic tropice Romam
intelligi debere, qm̄ apud Cosmographos, duas constat esse
Babylonias, alterā in Assyria, alterā haud p̄cul ab Aegy
pto. Sed nō multis ad hanc responsionē explodendā opus
erit, præsertim, quū aduersari⁹ aut ex scripturis, aut ex aliq̄
sacroꝝ interpretū, nullū prorsus afferat testimoniū, sed me
rum sui capitis cōmentum, omnis rationis expers. Et esset
profecto magna rerū Christianorū inconstantia, si quod a
patribus per tot sæcula, ratū accepimus, iam ob vnus hois
tam futile commentū, & ob tam leuissimū aeris flatum, illi
co mutauerimus. Quid enim si prope Aegyptū altera quæ
dam Babylonia fuerit? num propterea cōsequetur, vt ex eo
loco Petrus Epistolā illam suā catholicam scripserit? Qua
precor, dialectica cōsecutionem istam comprobare poterit
aduersari⁹? An hoc ignorabant priores ecclesiæ proceres
(de vetustissimis loquor) a quibus ad nostra vsq; tempora p̄
cæteros dimanauit, & quasi per manus traditū est, q̄ petrus
eandem Epistolam Romæ scripsisset, & q̄ in eadem, ab eo
Roma tropice vocata sit Babylonia? Superius em̄ id ipsum
ostendimus, non a Lyrano solum, verum etiam a Tertullia
no, a Hieronymo, ab Eusebio, & demum a Papia episcopo
Hierapolitano. Q̄ si recentiores quis autores desyderau
erit, Beda sui t̄pis eruditissimus, in eiusdē epistolæ cōmenta
rijs ita scribit, Salutatur ecclesia, quæ est in Babylone col
lecta, & Marcus filius me⁹, Babylonē typice Romam dicit;
videlicet, propter confusionē multiplicis idololatriæ. In cui
ius medio sancta ecclesia, iā rudis & p̄parua fulgebat, iuxta
exemplū plebs Israeliticæ, q̄ quondā p̄ua numero & capti
uata, sup̄ flumina Babylonis sedēs, absentia sanctæ terre de

Beda,

flebat, nec canticū dñi in terra alienā cātare valebat. Et paulo post, Marcū at filiū suū euangelistā dicit, qui ei⁹ in baptis-
mate dicitur filius effectus. Vnde patet, q̄ priusq̄ Marcum
Alexandriā de Roma ad euangelizandū mitteret, epistolā
hanc scripsit. Tpe at̄ Claudij principis, & Petrus & Marcus
Romā venerūt, & ipse Marcus, descripto Romæ euangelio
suo, Alexandriā missus est. Vnde colligit̄, quia epistolā hāc
Petrus, dū quæritur, vbi vel qñ scripserit, locus erat Roma,
tps Claudij cæsaris. Hactenus Beda. Frontē igitur meretri-
ciā indutus aduersarius, nihil erubescit aduersus toti⁹ eccle-
siæ proceres, stolidam suā opinione cōfingere, quū nec vnū
ex interpretibus sacris, habeat sui mendacij fautorē, sed nec
vllam. afferre pbabilitatē pōt, aut ex literis sacris, aut ex p-
fana qualibet historia, q̄ Petr⁹ vnq̄, prope ptes illas accessit
rit. Et mirū est, si princeps apostolorū ad eā regionē accessis-
set, q̄ apud nullū scriptorē aliquod itineris ei⁹ vestigiū sup-
esset, quū de quolibet altero toti⁹ pegrinatiōis suæ descrip-
ta sit historia. Sed hæc ad responsionis eius conuulsionem
sufficiunt.

Insignis Vele-
ni impudentia

CAVILLVS TERTIVS.

Si nihil aliud, hoc pfecto solū, magno esset argumen-
to, Petrū Romæ ante priorē etiā Pauli illac aduentū fuisse,
se, quod dū ē Hierosolymis, vt Lucas in actis apostolorū
tradit, militibus comitatus, Romā vincitū duceretur, oc-
currerunt ei fratres ad Appij forum, quibus visis, gratias
deo egit ille. Nam quo monitore in Christū credidissent,
si tunc Petrus Romæ abfuerit.

RESPONSIO.

Christianos p̄tinus post Christi passionē, & nō dūta-
xat Paulo illac veniēte Romæ fuisse Orosi⁹, Tertullian⁹,
Platina, imo Christianorū hostis Suetoni⁹ Trāquill⁹ tes-
tanf, Orosius em̄ libro. vii. ad hūc modū scribit. Postquā
passus est dñs Iesus Christus, atq; a mortuis resurrexit, &
discipulos suos ad p̄dicandū misit. Pilatus p̄ses Palæstinæ
provinciae ad Tiberium impatorē, atq; ad senatū retulit,